

8. Wòn wí pé: Bí àwá bá padà sí Madinah dájúdájú àwọn alágbára (ilú) yòò lé àwọn ẹni yẹpẹẹ jáde kúrò níbè. Sùgbón Allaahu ni Ó ní agbára àti òjísẹẹ Rẹ àti àwọn olùgbà (Allaahu) gbó, sùgbón àwọn alágàbàgebè kò mò bẹẹ.

9. Èyin tí ẹ gba (Allaahu) gbó, ẹ má ẹ jẹ kí àwọn dúkíáa yín àti àwọn ọmọ yín kó àirójú bá yín kúrò nibi irántii Allaahu; ẹni kẹni tí ó bá ẹ iyen, àwọn wònyen àwọn ni ẹni-òfò.

10. Kí ẹ sì máa ná nínú un nńkan tí A pèsè fún yín síwájúu kí ikú tóó dé wáá bá ẹni kẹni ninu un yín, tí yòò fí wá máa wí pé: Olúwàà mi, tí ó bá ẹ pé Ó ló mi lara fún igbà diẹ sí i ni, èmi i bá máa ẹ ìtọ́rẹ àánú, èmi i bá sì wà nínú un àwọn ẹni-rere.

11. Allaahu kò sì níí ló èmi kan lara láéláé nígbà tí àkókòò rẹ bá ti tó, Allaahu sì ni Olùníró jùlọ nípaa nńkan ti ẹ n ẹ.

SUURATU T-TAGAABUNI (64)

O sọ kalẹ ní Madinah.

Aáyàa rẹ jẹ méjìdínlógún (18).

Ní orúkọ Allaahu, Olòpò àánú, Aláánú jùlọ.

1. (Gbogbo) nńkan tí ó wà ní àwọn sánmò àti èyí tí ó wà ní ilẹ́ n ẹ àfòmọ́ fún Allaahu. Tí Rẹ ni ìjọba, tí Rẹ nàà ni ọpẹ, àti pé Òun ni Olùkápa jùlọ lóríi gbogbo nńkan.

2. Òun ni Ẹni tí O ẹ èdàa yín; olùsàìgbà (Allaahu) gbó wà nínú un yín, olùgbà (Allaahu) gbó sì wà nínú un yín. Àti pé Allaahu ni Olùríran jùlọ nípaa nńkan tí èyin n ẹ.

3. O dá àwọn sánmò àti ilẹ́ pèlúu òdodo, Ó sì ya àwòrán-an yín, Ó sì ya àwòrán-an yín nàà dáràdára, ọdọ Rẹ sì ni ifàbòsìi (gbogbo nńkan).

4. Ó mò nńkan tí ó wà ní àwọn sánmò àti ilẹ́, Ó sì mò nńkan tí ẹ fí n pamọ́ àti èyí tí ẹ fí n hàn. Allaahu sì ni Olùní-imọ́ jùlọ nípaa nńkan tí ó wà nínú un àwọn igbààya (ọkàn èdà).

يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ
الْأَعَزُّ مِنَّا الْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَلْهَكُمُ أَمْوَالُكُمْ وَلَا
أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا
رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ
فَأَصَّدَقَ ۖ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢﴾ وَلَنْ يُؤَخَّرَ
اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

سورة التغابن

مدنية وآياتها ثمانية عشرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ
الْمَلَكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٤﴾